

fremgår, at forskriften er afløst af lov om menighedsråd.

Cancellie-Pl. (Resol. 25. Sep.) at – ligesom de gjeldende Love ikke tillade, at der anstilles Collector eller udsættes Bækkener for Kirkedørrerne uden i de Tilfælde, hvor enten en almindelig Anordning eller en speciel Kgl. Bevilling hiemler saadan Indsamling af milde Gaver, eller hvor det, fra gammel Tid, har været Brug, at Bækkener udsættes for en eller anden velgiørende Bestemmelse – saaledes kan det heller ikke, uden Hiemmel i en Anordning eller særdeles Kgl. Bevilling, tilstædes Præsterne, fra Prædikestolene at opfordre Menigheden til Gaver, til en vis bestemt Person eller Indretning, være sig indlændisk eller udlændisk.

Plakat af 3. september 1823 ang. Forandring og nærmere Bestemmelse af Fr. 19 Dec. 1693.

7 §

Udgår som følge af lovforslagets § 7.

Gr. Da Bestemmelsen i Fr. 19 Dec. 1693. 7 §, om at Auctionsforretninger strax skal indføres i Auctionsprotocollen, ved Løsøre-Auctioner ofte ikke uden Vanskelighed kan iagttages, hvilken Vanskelighed isærdeleshed finder Sted med Hensyn til Auctioner, som afholdes paa Mark eller i Skov, saa har Kongen givet foranførte Lovbud følgende nærmere Bestemmelse:

Naar Auctionsforretninger over Løsøre ikke strax kan foretages til Auctionsprotocollen, skal det være tilstrækkeligt, at vedkommende Embedsmand, som afholder Auctionen, i Auctionsprotocollen strax gør Bemærkning om sammes Afholdes, med Henviisning til den særskilte Forretning, hvilken bør være giennemdragen og forsynet med vedkommende Auctionsbetients og Auctionsreqvirents Segl, samt strax efter Auctionen underskrives af Auctionsdirecteuren, Auctionsvidnerne og Reqvirenten. De saaledes i eet Aars Løb afholdte særskilte Forretninger skal ved Aarets Udgang samlede indbindes eller sammenhæftes, og ved det befalede Eftersyn af Embedsprotocollerne følge Auctionsprotocollen som Bilage.

[Cancellie-Pl. for Danmark (Resolution af 24. september 1823) af 4. oktober 1823 (om Belønninger for at redde tilsyneladende Drukne)]

Udgår som forældet.

Cancellie-Pl. at uagtet Kongen vil, at Analogien af Pl. 14 Sept. 1798 og 1 Jul. 1813, der udlove Belønninger for tilsyneladende Druknedes Redning, fremdeles skal være anvendelig paa den, som har reddet nogen, der, uden at kunne henregnes til tilsyneladende Drukne, har været i Fare for at drukne, saa skal dog hverken Medaillen eller den fulde Pengebelønning i disse Tilfælde forundes den Reddende, hvor Redningen ei har været forbunden med særdeles Kiækhed eller Anstrængelse, hvorimod endeel af forommeldte Pengebelønning, efter Cancelliets Skiøn, skal tilstaaes den Paagielsende, hvis det findes, at hans Forhold desuagtet fortjener nogen Opmuntring.

[Forordning af 4. august 1824 ang. hvorledes de danske Skippere og Søfarende sig have at forholde i fremmede Havne, hvor danske Consuler eller Vice-Consuler ere ansatte]

Forskriften udgår som forældet, jf. udenrigsministerens besvarelse af S 1565, folketingsåret 1999-2000, jf. Folketingets forhandlinger side 5295.

Gr. Da Kongen har fundet for got, efter Tidsomstændighederne, at rette og forandre den hidtil gjeldende Instruction for Sine paa udenlandske Steder ansatte Conculer, saa vil Han, i Overensstemmelse dermed, til Sine handlende og søfarende Undersaatters samt andre Vedkommendes Efterretning og Efterlevelse, hermed have kundgjort, hvilke Pligter de imod fornævnte Conculer i fremmede Havne have at iagttage, saavelsom og, hvilke Forretninger og Rettigheder disse i Kraft af deres Embede ere overdragne og tillagte; hvorhos tillige ophæves de i saa Henseende udgangne ældre Anordninger 3 Mart. 1749, 8 Jan. 1759, 2 Apr. 1764 med senere Declaration 30 Jul. 1764 samt Pl. 26 Apr. 1773. Thi befales følgende:

§ 1. Da det er de Kgl. Consulers Pligt, paa Embeds Vegne, at forsvare og beskytte de Kgl. Undersaatter, Skippere og Søfarende, Handlende og Reisende, eller andre, hvilkesomhelst, der op-